

Arrest

nr. 228 184 van 29 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Veydtstraat 28
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. GYSELEN *loco* advocaat P. DE WOLF en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn van X origine, geboren te X. Uw beide ouders zijn overleden en u groeide op bij uw tante aan vaderszijde. Toen u nog jong was verhuisde u met uw tante omwille van haar werk naar X, in X. U dacht steeds dat uw tante uw moeder was. Toen u te horen kreeg dat zij niet uw moeder was werd het leven moeilijker voor u. U diende sindsdien al het huishoudwerk voor uw rekening te nemen. Toen uw tante negen jaar geleden overleed werd u nog slechter door haar kinderen behandeld en hebben zij u uiteindelijk het huis uit gezet.

Daarna verbleef u bij verschillende kennissen en had u geen vast adres meer en bleef u soms zelfs op straat. U probeerde steeds werk te vinden. Uiteindelijk vond u werk in een hotel-restaurant, waar u gedurende twee jaar en drie maanden heeft gewerkt. U bleef lastig gevallen te worden door uw familie, ze bedreigden u telefonisch en spraken de vrienden aan waar u bij verbleef. U werd eveneens drie keer achtervolgd door mensen waarvan u denkt dat zij ingehuurd werden door de kinderen van uw tante. U leerde vervolgens uw vriend M. X, een man met Nederlandse nationaliteit die in Nederland woont, kennen. Zes jaar geleden begon u een liefdesrelatie met hem en kwam hij geregeld naar Gambia bij u op bezoek. Hij zond u ook geregeld geld om u te helpen in uw dagelijkse leven. De kinderen van uw tante waren echter niet akkoord met deze relatie, ze wilden niet dat u een relatie had met een christen, aangezien zij moslim zijn. In 2016 slaagde u er in naar Senegal te vertrekken. U ging per auto van Gambia naar Senegal. U verbleef verschillende maanden in Senegal. Ook daar had u geen vast adres en verbleef u op straat zonder enige hulp totdat u iemand ontmoette die u hielp een visum voor België te verkrijgen. In november 2016 kwam u vervolgens per vliegtuig naar België. In België verbleef u eveneens verschillende maanden op straat. Toen u zes à zeven maanden op straat leefde ontmoette u een andere Gambiaanse die u onderdak bood. U slaagde er in via haar uw vriend M. terug te bereiken. Jullie zetten jullie relatie verder en M. kwam geregeld in België bij u op bezoek. Toen u zwanger werd van hem, kon u niet langer bij deze Gambiaanse terecht en besloot u op 04 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 14 januari 2019 beviel u van uw dochter, N. F.. U verklaart eveneens niet terug te kunnen keren naar Gambia omdat u een dochter kreeg buiten het huwelijk en vreest dat zij zou besneden worden.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een verklaring op eer neer waarin u er zich toe verbindt uw dochter niet te besnijden, een medisch attest dat uw dochter niet besneden is en dat u een besnijdenis van het type 2 onderging, de geboorteakte van uw dochter en medische documenten omtrent de consultaties en onderzoeken gedurende uw zwangerschap. Uw advocaat bezorgt het Commissariaat-generaal haar opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud en een medisch attest dat de littekens die u opliep terwijl u bij de familie van uw tante verbleef moet attesteren. U verklaart een eigen paspoort en identiteitskaart te hebben gehad maar deze werden gestolen in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de familie van de tante waar u bij opgroeide aangezien zij u het huis uit zetten en zich afzetten tegen uw relatie met een christen. U vreest eveneens te vrezen voor de besnijdenis van uw dochter. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u of uw dochter enige vervolging dienen te vrezen vanwege uw familie.

In de eerste plaats dient er gewezen te worden op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming, wat reeds de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging danig ondermijnt. U verklaart in november 2016 in België te zijn aangekomen, om pas op 04 december 2018 een verzoek om internationale bescherming in te dienen. De eerste zes of zeven maanden van uw verblijf in België zou u op straat geleefd hebben, om daarna een landgenoot te hebben ontmoet waar u bij kon verblijven (notities persoonlijk onderhoud (verder CGVS) p.19). Al die tijd, noch toen u op straat was noch toen u bij deze vrouw verbleef, zou u op ook maar enige manier geprobeerd hebben om hulp in te roepen. **Het feit dat u pas na meer dan twee jaar verblijf in België een verzoek om internationale bescherming indiende, is een belangrijke indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte** en tast de ernst van de door u beweerde vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade bij een terugkeer naar Gambia fundamenteel aan. U verklaart angstig te zijn geweest om mensen over uw situatie in te lichten, ook de vrouw waar u bij verbleef zou u niets verteld hebben.

U verklaart schrik te hebben gehad opgesloten te worden, een negatieve beslissing te krijgen en teruggestuurd te worden naar Gambia (CGVS p.19). Dit kan echter allerminst beschouwd worden als een verschoning om geen bescherming in te roepen. Van iemand die verklaart te vrezen voor zijn leven bij een terugkeer naar zijn land van origine kan namelijk verwacht worden dat deze alles in het werk stelt om zich beschermd te weten en op zijn minst enige stappen onderneemt om de mogelijkheden om deze bescherming in te roepen na te gaan, temeer gezien uw verklaarde precaire situatie bij uw aankomst in België. Dit leidt dan ook reeds tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de situatie waar u zich in België in bevond of aan de situatie die u in Gambia ontvlucht zou zijn.

Ten tweede wordt opgemerkt dat ook uw beslissing om het land te verlaten uit vrees voor vervolging door uw familie bijzonder laatstijdig kan worden genoemd. U verklaart dat uw leven moeilijker werd vanaf het moment dat u te weten kwam dat u niet de dochter was van de vrouw waar u bij verbleef maar dat zij uw tante was. U verklaart dat vanaf dat moment uw familie zich tegen u keerde en u sindsdien veel geleden heeft (CGVS p.6). U situeert dit moment waarop u te weten kwam dat zij niet uw moeder was in eerste instantie toen u jongvolwassen was (CGVS p.6). Na het overlijden van uw tante verslechterde uw situatie verder en werd u het huis uitgezet. Haar overlijden situeert u negen jaar terug (CGVS p.7). Vervolgens zou u tot aan uw vertrek, nog eens zes jaar later, geen vast adres meer hebben gehad in Gambia maar steeds bij verschillende vrienden verbleven hebben (CGVS p.8-9). U verklaart vervolgens sinds uw relatie met M. bedreigd te zijn geweest door uw familie, het begin van uw relatie zes jaar geleden en dus drie jaar voor uw vertrek uit het land, situerend (CGVS p.9-10). **Zodoende bevond u zich reeds geruime tijd in de situatie waarvoor u verklaart het land te hebben ontvlucht. Dat u pas na jarenlang deze situatie het hoofd te bieden het land zou ontvluchten doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Temeer omdat u geen enkele directe vluchtaanleiding weet aan te halen die er voor zorgde dat het uiteindelijk voor u niet mogelijk was nog langer in het land te blijven.** Wanneer u wordt gevraagd naar gebeurtenissen die er voor zorgden dat u dacht niet langer in het land te kunnen blijven verwijst u enkel naar de behandeling door uw familie (CGVS p.20). Ook wanneer u wordt gevraagd naar het laatste incident voor u besloot het land te verlaten verwijst u in eerste instantie naar een gebeurtenis van toen u nog bij uw tante woonde, dus voor haar overlijden in 2010. Daarna verwijst u enkel naar verwijten die u zouden zijn gemaakt en kan u niet aangeven wat in uw situatie veranderde zodat het op dat moment voor u noodzakelijk was het land te verlaten (CGVS p.21-22). **Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u ooit enige stappen zou hebben ondernomen om zich binnen Gambia beschermd te weten noch dat u eerder mogelijkheden zocht om het land te verlaten.** Dit terwijl u reeds geruime tijd werkte en financieel gesteund werd door uw vriend M. X (CGVS p.10) en bijgevolg wel degelijk over de middelen kon beschikken om het land eerder te ontvluchten. **Het gegeven dat u lange tijd zich in een dergelijke situatie zou bevonden hebben zonder ook maar enig begin van initiatief te nemen om dit aan te pakken maar vervolgens zonder enige bijkomende incidenten het land zou hebben moeten verlaten, ondermijnt de geloofwaardigheid van de vervolging die u verklaart te hebben ondergaan en te vrezen bij een terugkeer naar Gambia.**

Los daarvan kan u evenmin overtuigen wat betreft de bedreigingen die u zou ondergaan hebben door uw familie of over omstandigheden waarin u zich zou bevonden hebben voor uw vertrek uit het land. U legt namelijk op verschillende vlakken tegenstrijdige en uiterst vage verklaringen af.

U verklaart problemen te kennen met uw familie omwille van uw relatie met M., u weet echter niet eenduidig te verklaren wanneer u deze M. zou ontmoet hebben. Enerzijds verklaart u M. te hebben leren kennen in 2004 of 2005, maar nog niet onmiddellijk een relatie te zijn begonnen. Pas de laatste zes jaar zou u een relatie met hem te zijn aangegaan, zodoende sinds 2013 (CGVS p.10). Anderzijds verklaart u in het restaurant gewerkt te hebben tot u M. ontmoette of zelfs hem te hebben leren kennen toen u begon te werken (CGVS p.9). Het werk in dit restaurant situeert u echter pas nadat u vertrokken bent bij uw tante en er twee jaar en drie maanden te hebben gewerkt (CGVS p.9). Haar overlijden situeert u negen jaar geleden, zodoende in 2010. Uw advocaat merkt op dat het moment waarop u M. leerde kennen misbegrepen werd en dat u hem niet in 2004 maar in 2014 leerde kennen. Hiermee opnieuw onduidelijkheid scheppend aangezien ook deze verklaring niet strookt met het feit al zes jaar een relatie met hem te hebben en hem al voor u een relatie met hem aanging gekend te hebben. **Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk wanneer u de vader van uw kinderen ontmoette, in welke periode u door uw familie werd bedreigd en hoe u deze zes jaar voor u het land verliet heeft doorgebracht.** U verklaart daarbij regelmatig geld te hebben ontvangen van M.. Ook de periode waarin u geld van hem zou hebben ontvangen weet u echter niet te situeren. U verklaart niet te herinneren wanneer M. begon u financieel te ondersteunen. U vergat wanneer de eerste keer was dat u geld van hem ontving of over welke periode hij u geld zou hebben opgestuurd.

Evenmin kan u aangeven hoe lang u hem al kende of hoe lang vooraleer u het land verliet hij u geld zou toestoppen (CGVS p.10). Dat u zich in een benarde financiële situatie bevond maar op geen enkele manier zou kunnen schetsen sinds wanneer u hulp ontving van uw vriend brengt opnieuw schade toe aan de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich voor uw vertrek uit het land zou hebben bevonden.

Daarnaast is ook de manier waarop u het land verlaten zou hebben en zowel in Senegal als in België zou hebben verbleven ongeloofwaardig te noemen, wat leidt tot de conclusie dat u geen zicht biedt op uw werkelijke situatie vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaart op geen enkel moment voor u naar België reisde met M. besproken te hebben dat u plannen had in die richting. U situeert de bedreigingen die u kende vanwege uw familie over een langere periode, M. zou op de hoogte zijn geweest van de problemen die u met hen kende (CGVS p.13). **Het is in deze dan ook uiterst merkwaardig dat u een vertrek uit Gambia op geen enkel moment zou besproken hebben met M. en hem zelfs niet te hebben ingelicht dat u het land verlaten had.** U verklaart namelijk dat u hem zelfs niet vertelde dat u zich in Senegal bevond (CGVS p.13). Dit terwijl uw situatie in Senegal volgens uw verklaringen ook verre van rooskleurig was. U verklaart namelijk er niemand te hebben gekend, er geen vast adres te hebben gehad en er zich in een moeilijke situatie te hebben bevonden (CGVS p.13 en p.15). Ook eens in België zou u op straat zijn beland maar ook in die situatie geen hulp hebben gezocht bij M., uw partner en vader van uw kind, een man met Nederlandse nationaliteit die in Nederland woont. U zou meer dan een half jaar in België op straat hebben geleefd vooraleer ook maar enige hulp te hebben verkregen of terug in contact te treden met M.. **Dit alles terwijl u al zes jaar lang een relatie met deze M. zou hebben, hij u daarbij minstens jaarlijks in Gambia bezocht en u al geruime tijd financieel ondersteunde. Dat u in dergelijke omstandigheden niet meer hulp bij uw vriend zou hebben gezocht of verkregen is uiterst merkwaardig te noemen en schaadt fundamenteel de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u zich bevond en de manier waarop u naar België zou zijn gereisd.** U geeft aan dat u niet in de mogelijkheid was enige hulp te verkrijgen omdat u zelf niet in staat was M. te contacteren. U verklaart dat u hem niet kon bellen en dat hij steeds degene was die u belde, bovendien had u vaak langere periodes geen contact omdat hij het te druk had met zijn werk (CGVS p.11 en p.13). Vooreerst valt moeilijk aan te nemen dat u na een relatie van zes jaar geen enkele mogelijkheid had om zelf met hem in contact te treden. Ook het feit dat u uw tas met daarin de contactgegevens van M. zou verloren hebben is, gezien de situatie waarin u zich zou bevonden hebben, allerminst voldoende reden om geen enkel ander initiatief te nemen om M. te contacteren en zijn hulp in te roepen. Dit geldt des te meer aangezien M. wel degelijk actief blijkt op Facebook. Simpelweg op basis van zijn naam kon zijn account teruggevonden worden (zie Facebookpagina toegevoegd aan administratief dossier). Er kan dus niet aangenomen worden dat u geen mogelijkheden had om hem te bereiken en zijn hulp in te roepen, wat de omstandigheden waarin u zich voor uw verzoek om internationale bescherming zou bevonden hebben en bijgevolg uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Ook over de vervolging die u zou hebben ondergaan vanwege uw familie kunt u geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Vooreerst bent u niet eenduidig over wanneer deze problemen met uw familie hebben plaatsgevonden. Enerzijds verklaart u problemen met hen te hebben gekend toen u te weten kwam dat u niet de biologische dochter van uw tante was. Hierbij is het reeds meer dan opmerkelijk dat u niet weet in te schatten sinds wanneer u hiervan de op hoogte was. Aangezien dient te worden aangenomen dat dergelijk nieuws een grote impact op u heeft is het bevreemdend dat u op geen enkele manier kan inschatten hoe oud u op dat moment was (CGVS p.6). Dat uw advocaat postfactum opmerkt dat u nog een kind was toen u dit vernam, neemt niet weg dat u niet in staat bent dit moment concreet te situeren. Verder situeert u de belangrijkste feiten binnen uw relaas spontaan in de periode dat u nog bij uw tante verbleef. Wanneer u wordt gevraagd een overzicht te geven van de gebeurtenissen die u er toe brachten het land te verlaten brengt u allereerst incidenten ter sprake die voorvielen toen u nog bij hen inwoonde (CGVS p.20). U verklaart dat zij u na uw vertrek nog lieten achtervolgen maar wanneer u naar het laatste incident wordt gevraagd verwijst u opnieuw naar gebeurtenissen van wanneer uw tante nog in leven was (CGVS p.21). Dit is dan weer in strijd uw verdere beweringen na het vertrek bij uw tante telefonisch door hen te zijn bedreigd, nog één van ontmoet te hebben en hem M. te hebben voorgesteld, bij uw familie te zijn geroepen om over uw relatie te spreken (CGVS p.9 en p.22) en tot slot omwille van die dreiging die van hen zou zijn uitgegaan het land te hebben verlaten. Deze verklaringen klemmen verder met het feit dat u verklaart na het huis van uw tante te hebben verlaten geen contact meer te hebben gehad met uw familie (CGVS p.8). Zodoende slaagt u er geenszins in duidelijkheid te verschaffen in de specifieke incidenten of elementen die u er toe noopten het land te verlaten of wanneer deze zijn voorgevallen. **Verder bestaat ook over de reden waarom u zou bedreigd worden door uw familie eenduidigheid.** U weet geen concrete aanleiding aan te duiden waarom uw familie het u in eerste instantie zo moeilijk maakte.

*U verklaart het niet te kunnen uitleggen maar dat zij u nooit graag hebben gehad, wat u zelf ook verbaasde (CGVS p.22). Het is niet geloofwaardig dat u zich het huis zou laten uitjagen en bedreigd zou weten zonder enig idee te hebben van de aanleiding van deze behandeling. Het is namelijk pas later dat u een relatie begon met M. en dit volgens uw verklaringen voor uw familie een bijkomende reden vormde om u te verwerpen. Bovendien schetst u dit verloop tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken nogmaals anders. Daar noemt u namelijk uw relatie met M. als de reden voor uw familie om u uit het compound te verjagen (vragenlijst CGVS vraag 5). Daarmee opnieuw de chronologie van uw relaas en de relatie met uw familie verschillend weergevend. **U legt bijgevolg zodanig afwijkende en onduidelijke verklaringen af met betrekking tot de aanleiding en de chronologie van uw problemen dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht.***

Uit het bovenstaande kan dan ook alleen maar geconcludeerd worden dat u er niet in slaagt aan te tonen dat u uw land van herkomst heeft verlaten ten gevolge van verregaande bedreigingen vanwege uw familie.

Waar u daarnaast een vrees voor de besnijdenis van uw dochter aanhaalt als motief voor uw verzoek om internationale bescherming kan ook dit niet worden aangenomen. U slaagt er geenszins in deze vrees in hoofde van uw dochter te concretiseren. U verklaart te vrezen dat de mensen haar zullen besnijden, zonder daarbij aan te geven wie specifiek op een besnijdenis zou aandringen (CGVS p.23). U voegt daarbij toe dat een besnijdenis op aandringen van de familie gebeurt. Uit het voorgaande blijkt echter dat u geen duidelijkheid biedt op uw familiale omstandigheden noch aan uw situatie voor uw vertrek uit uw land van herkomst. **Dit brengt met zich mee dat u er niet in slaagt enige concrete elementen aan te brengen om welke reden u vreest dat uw dochter besneden zou worden. Een verwijzing naar de algemene situatie in het land is niet afdoende om de geloofwaardigheid van een vrees voor besnijdenis van uw dochter aan te tonen. Elke vrees voor vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond. Hierbij blijft u ruimschoots in gebreke. Waar u verwijst naar het feit dat u zelf besneden bent en zo goed als alle meisjes in Gambia worden besneden (CGVS p.23) volstaat dit niet om aan te tonen dat dit risico specifiek in hoofde van uw dochter zou gelden en dat u niet in staat zou zijn haar voor een besnijdenis te behoeden. Dit geldt des te meer aangezien u niet met zekerheid weet te zeggen of uw familie op de hoogte is dat u bevallen bent van een dochter (CGVS p.23). Daaruit blijkt des te meer dat een besnijdenis van uw dochter nog niet ter sprake kwam. Hoewel uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal (EASO – Country of origin report, The Gambia, country focus – december 2017) blijkt dat de algemene prevalentiegraad van besnijdenis in Gambia 75% bedraagt, zou dit echter bij de Wolof, de etnie waartoe u en uw tante behoren (CGVS p.4), slechts 12,4% bedragen. Daarenboven werd in 2015 een wet opgesteld die besnijdenis tracht te bannen. Hoewel er moeilijkheden zijn om de praktijk daadwerkelijk uit te roeien is er reeds sprake van twee rechtszaken aangespannen met betrekking tot besnijdenis. **Hieruit dient dan ook geconcludeerd dat binnen de etnie van uw tante besnijdenis minder aanwezig is en er mogelijkheden zijn om zich tegen een besnijdenis te verzetten. Dit versterkt de conclusie dat u deze vrees voor besnijdenis individueel dient aan te tonen vooraleer uw dochter op basis hiervan internationale bescherming kan genieten, wat u in casu nalaat.****

Tot slot geeft u aan problemen te kennen bij een terugkeer naar Gambia omwille van het feit dat u een alleenstaande vrouw bent en een dochter kreeg buiten het huwelijk. Ook dit kan echter niet worden aangenomen als een voldoende basis om internationale bescherming te rechtvaardigen. Deze vrees dient u eveneens te concretiseren, waar u opnieuw niet in slaagt. U verwijst louter naar het feit dat u problemen kende met uw familie en dat u weigert om uw dochter te besnijden wanneer u wordt gevraagd om welke reden het voor u niet mogelijk zou zijn om zelfstandig een leven op te bouwen in Gambia (CGVS p.25), zonder daarbij aan te geven welke specifieke problemen u als alleenstaande moeder zou kennen. **Hierbij dient dan ook opnieuw verwezen te worden naar het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan uw familiale context en uw levensomstandigheden voor uw verzoek om internationale bescherming. Zodoende kan ook niet worden uitgemaakt of u bij een terugkeer in een situatie zou terecht komen waarbij u als alleenstaande vrouw het risico loopt op vervolging.**

De documenten die u neerlegt zijn niet in staat bovenstaande argumentatie te weerleggen. De geboorteakte van uw dochter brengt niets bij aan haar vrees voor vervolging in Gambia. Uw medische attesten omtrent uw zwangerschap en de attesten die aantonen dat u een besnijdenis onderging en uw dochter niet besneden werd, evenals uw verklaring op eer bij Gams zijn evenmin in staat om aan te tonen dat uw dochter een risico op besnijdenis loopt in Gambia.

Het gegeven dat u besneden bent leidt niet automatisch tot de conclusie dat dit risico ook in hoofde van uw dochter zou bestaan en dat u niet in de mogelijkheid zou verkeren haar tegen een besnijdenis te beschermen. De neergelegde verklaring op eer toont enkel aan dat u bereid bent uw dochter te behoeden van een besnijdenis, zonder enig argument te kunnen bijbrengen dat dit risico wel degelijk in hare hoofde zou bestaan. Het **medisch attest dat uw littekens beschrijft** is evenmin in staat de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich in Gambia zou hebben bevonden aan te tonen. Het medisch attest bevestigt weliswaar dat u littekens heeft, maar kan op geen enkele manier uitsluitend bieden omtrent de omstandigheden of de oorzaak waarin u deze verwondingen opliep.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielaanvraag. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het eerste middel, aangaande vluchtelingenstatus, worden navolgende schendingen aangevoerd: “schending van artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM), artikel 1 tot 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, artikelen 4813, 48/6 en 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van redelijkheid en zorgvuldigheid, van afdoende motivering en de verplichting om een behoorlijke analyse te verrichten conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen”.

Inzake de laattijdigheid van haar haar verzoek tot internationale bescherming verwijst verzoekster naar haar situatie bij haar aankomst en verblijf in België; verzoekster stelt dat ze in een precare situatie verbleef die haar niet kan worden verweten voor de laattijdigheid.

Omtrent haar laattijdige vlucht verwijst verzoekster naar haar situatie in Gambia; ze voert aan dat ze onderworpen werd aan familieslavernij. Ze werd omwille van de relatie met een Europeaan met de dood bedreigd door haar familie en had geen onderdak meer.

Wat haar relatie met M. betreft, stelt ze dat ze M. niet ontmoette in 2004-2005 en dat door vertolkingen misverstanden kunnen ontstaan. Verzoekster heeft ook moeilijkheden om gebeurtenissen in de tijd te situeren. Verzoekster stelt dat de realiteit van de relatie wordt bewezen door de geboorte van haar kind en de geldtransfers van M..

Inzake de manier van haar land te zijn ontvlucht en het verblijf in Senegal en België, stelt verzoekster: “Verwerende partij gaat voorbij het feit dat verzoekster zich in een extreem precare situatie bevindt en dat de relatie van verzoekster met M. op afstand werd gehandhaafd met heel wat moeilijkheden, o.a. voor wat betreft de communicatiemiddelen.

M. was verder getrouwd toen hij verzoekster ontmoet heeft en is vandaag gescheiden.

Mogelijk (waarschijnlijk?) verbergt hij zijn relatie met verzoekster voor zijn familie of een deel van zijn familie. Dit kan tussen de regels van het relaas van verzoekster gelezen worden:

- Hij is net gescheiden van zijn vrouw,
- Het is telkens hij die contact opneemt met verzoekster en niet het omgekeerde,
- Hij wenst niet dat zij naar Nederland zou komen hoewel zij momenteel in België is,
- Zij hebben soms gedurende meerdere maanden geen contact, 'omwille van het werk van verzoeker',
Enz.

M. heeft bijgevolg nooit voorgesteld aan verzoekster dat zij naar Nederland zou komen om er haar asielaanvraag in te dienen. Hij komt wel heel geregeld naar België om haar te bezoeken, zodat zij hun relatie zo kunnen verderzetten."

Omtrent de vervolging door de familie omschrijft verzoekster haar levensomstandigheden bij de familie. Zij omschrijft hoe ze het slachtoffer was van familieslavernij en verwijst ze naar artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Inzake het risico op besnijdenis van haar dochter laat verzoekster gelden:

"- Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat verzoekster zelf besneden is, wat reeds een concreet en objectief element is om aan te tonen dat ook de dochter van verzoekster besneden zou kunnen worden in geval van terugkeer naar Gambia. Inderdaad, verzoekster heeft haar hele leven, voor zij uit het huis gezet werd, bij haar tante geleefd en het is dus haar tante en de familie van haar tante die verzoekster besneden hebben. Het feit dat de tante van verzoekster Wolof is en dat bij de Wolof slechts 12,4% van de meisjes besneden zijn, is in huidige zaak bijgevolg irrelevant.

Verwerende partij verwijt aan verzoekster dat zij haar vrees in hoofde van haar dochter niet concretiseert, maar staft zelf haar beslissing op algemene informatie, zonder rekening te houden met de concrete situatie van verzoekster, die nochtans objectief bewezen werd door een medisch attest.

- Verder heeft verzoekster verklaart dat zij zelf niet weet van welke etnie zij is.

- Niet enkel de etnie, maar ook het geloof en de sociale klasse bepalen het percentage van besneden meisjes. Hiermee heeft verwerende partij echter geen rekening gehouden bij de analyse van de vrees van verzoekster in hoofde van haar dochter. Zo leest men in het fiche van UNICEF « Statistical Profile on female Génital Mutilation » over Gambia dat 77% van de Moslimmeisjes besneden zijn en slechts 21% van de Christenmeisjes. Verzoekster is echter Moslim.

Verder moet ook met de sociale klasse van de persoon rekening gehouden worden, wat in casu niet het geval is.

Uiteindelijk moet ook rekening gehouden worden met het feit dat verzoekster, in geval van terugkeer, niet meer bij haar familie zal kunnen verblijven, niet alleen omdat zij uit het huis gezet werd en bedreigd werd door haar familie, maar ook omdat zij nu een dochtertje heeft die heel mogelijk door haar familie besneden zal worden, zoals ook zij besneden werd door haar familie. Een terugkeer van verzoekster met haar dochter bij haar familie is in deze omstandigheden dan ook uitgesloten.

[...]"

Verzoekster stelt verder dat verweerder voorbij gaat aan de stigmatisatie van alleenstaande moeders in Gambia.

Verzoekster omschrijft de toepassing van "het voordeel van de twijfel".

Verzoekster omschrijft de elementen voor de toepassing van de vluchtelingenstatus en stelt te behoren tot de volgende sociale groepen:

"- Gambiaanse slachtoffers van familieslavernij,

- Gambiaanse vrouwen die, omwille van een liefdesrelatie die niet aanvaard werd, bedreigd en gediscrimineerd worden,

- Gambiaanse vrouwen die zelf besneden zijn en vrezen voor een besnijdenis van hun dochter die zelf nog niet besneden is,

- Gambiaanse alleenstaande moeders die gediscrimineerd worden".

In het tweede middel omtrent de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster de navolgende schendingen aan: "de schending van artikelen 48/4 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder van redelijkheid en zorgvuldigheid, van afdoende motivering en de verplichting om een behoorlijke analyse te verrichten conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen".

Verzoekster stelt:

"[...] De toekenning van de subsidiaire bescherming betreft een andere categorie personen dan die welke onder de werkingssfeer van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 vallen. De bestreden beslissing biedt dus geen inzicht in de informatie waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd en hoe zij het onderzoek naar de eventuele toekenning van de subsidiaire bescherming heeft uitgevoerd.

Uit de beslissing blijkt namelijk helemaal niet dat verwerende partij verzoekster verzoek daadwerkelijk heeft onderzocht op grond van artikel 48/4. Verwerende partij heeft bijgevolg een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 niet geanalyseerd, hoewel dit inherent is aan een verzoek om internationale bescherming. [...]

Beoordeling

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, “<http://curia.europa.eu>”).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3. Verzoekster voert de schending aan van artikelen 1 tot 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie maar werkt niet uit op welke wijze de beslissing deze bepalingen schendt. Deze schending wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende meer dan twee jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

De verwijzing naar haar precaire situatie, angst en gebrek aan informatie kan niet aangenomen worden als bevredigende uitleg voor dit laattijdig verzoek.

De vaststelling dat verzoekster er blijkbaar in slaagt om in precare omstandigheden op illegale wijze gedurende meer dan twee jaar in België te overleven duidt niet op een nood aan internationale bescherming door de Belgische autoriteiten en ondergraaft de aangevoerde vrees voor vervolging.

2.2.5. Verweerder oordeelt in de bestreden beslissing dat verzoekster laattijdig gevluht is. Verzoeksters verwijzing naar het leven in 'familieslavernij', moeilijke leefomstandigheden en gebrek aan opvang door vrienden betreft slechts een herhaling van haar verklaringen en kan niet aangenomen worden als concrete weerlegging van de motivering die stelt:

“Ten tweede wordt opgemerkt dat ook uw beslissing om het land te verlaten uit vrees voor vervolging door uw familie bijzonder laattijdig kan worden genoemd. U verklaart dat uw leven moeilijker werd vanaf het moment dat u te weten kwam dat u niet de dochter was van de vrouw waar u bij verbleef maar dat zij uw tante was. U verklaart dat vanaf dat moment uw familie zich tegen u keerde en u sindsdien veel geleden heeft (CGVS p.6). U situeert dit moment waarop u te weten kwam dat zij niet uw moeder was in eerste instantie toen u jongvolwassen was (CGVS p.6). Na het overlijden van uw tante verslechterde uw situatie verder en werd u het huis uitgezet. Haar overlijden situeert u negen jaar terug (CGVS p.7). Vervolgens zou u tot aan uw vertrek, nog eens zes jaar later, geen vast adres meer hebben gehad in Gambia maar steeds bij verschillende vrienden verbleven hebben (CGVS p.8-9). U verklaart vervolgens sinds uw relatie met M. bedreigd te zijn geweest door uw familie, het begin van uw relatie zes jaar geleden en dus drie jaar voor uw vertrek uit het land, situerend (CGVS p.9-10). Zodoende bevond u zich reeds geruime tijd in de situatie waarvoor u verklaart het land te hebben ontvlucht. Dat u pas na jarenlang deze situatie het hoofd te bieden het land zou ontvluchten doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Temeer omdat u geen enkele directe vluchtaanleiding weet aan te halen die er voor zorgde dat het uiteindelijk voor u niet mogelijk was nog langer in het land te blijven. Wanneer u wordt gevraagd naar gebeurtenissen die er voor zorgden dat u dacht niet langer in het land te kunnen blijven verwijst u enkel naar de behandeling door uw familie (CGVS p.20). Ook wanneer u wordt gevraagd naar het laatste incident voor u besloot het land te verlaten verwijst u in eerste instantie naar een gebeurtenis van toen u nog bij uw tante woonde, dus voor haar overlijden in 2010. Daarna verwijst u enkel naar verwijten die u zouden zijn gemaakt en kan u niet aangeven wat in uw situatie veranderde zodat het op dat moment voor u noodzakelijk was het land te verlaten (CGVS p.21-22). Bovendien blijkt uit uw verklaringen niet dat u ooit enige stappen zou hebben ondernomen om zich binnen Gambia beschermd te weten noch dat u eerder mogelijkheden zocht om het land te verlaten. Dit terwijl u reeds geruime tijd werkte en financieel gesteund werd door uw vriend M. X (CGVS p.10) en bijgevolg wel degelijk over de middelen kon beschikken om het land eerder te ontvluchten. Het gegeven dat u lange tijd zich in een dergelijke situatie zou bevonden hebben zonder ook maar enig begin van initiatief te nemen om dit aan te pakken maar vervolgens zonder enige bijkomende incidenten het land zou hebben moeten verlaten, ondermijnt de geloofwaardigheid van de vervolging die u verklaart te hebben ondergaan en te vrezen bij een terugkeer naar Gambia.”

Deze motivering is terecht en pertinent, vindt steun in het administratief dossier, heeft betrekking op essentiële elementen van haar vrees en wordt, aangezien ze niet dienstig wordt weerlegd door de Raad overgenomen.

2.2.6. Verzoekster voert aan dat ze gebeurtenissen niet goed in de tijd kan situeren en “dat [het] bijgevolg perfect mogelijk [is] dat verzoekster M. al kent sinds 2011 of 2012 of dat zij slechts sinds 4-5 jaar een relatie zou hebben met M.”. Dit kan echter niet aangenomen worden als nuttige weerlegging van de motivering die stelt:

“U verklaart problemen te kennen met uw familie omwille van uw relatie met M., u weet echter niet eenduidig te verklaren wanneer u deze M. zou ontmoet hebben. Enerzijds verklaart u M. te hebben leren kennen in 2004 of 2005, maar nog niet onmiddellijk een relatie te zijn begonnen. Pas de laatste zes jaar zou u een relatie met hem te zijn aangegaan, zodoende sinds 2013 (CGVS p.10). Anderzijds verklaart u in het restaurant gewerkt te hebben tot u M. ontmoette of zelfs hem te hebben leren kennen toen u begon te werken (CGVS p.9). Het werk in dit restaurant situeert u echter pas nadat u vertrokken bent bij uw tante en er twee jaar en drie maanden te hebben gewerkt (CGVS p.9). Haar overlijden situeert u negen jaar geleden, zodoende in 2010. Uw advocaat merkt op dat het moment waarop u M. leerde kennen misbegrepen werd en dat u hem niet in 2004 maar in 2014 leerde kennen. Hiermee opnieuw onduidelijkheid scheppend aangezien ook deze verklaring niet strookt met het feit al zes jaar een relatie met hem te hebben en hem al voor u een relatie met hem aanging gekend te hebben. Bijgevolg is het volstrekt onduidelijk wanneer u de vader van uw kinderen ontmoette, in welke periode u door uw familie werd bedreigd en hoe u deze zes jaar voor u het land verliet heeft doorgebracht. U verklaart daarbij regelmatig geld te hebben ontvangen van M.. Ook de periode waarin u geld van hem zou hebben ontvangen weet u echter niet te situeren.”

U verklaart niet te herinneren wanneer M. begon u financieel te ondersteunen. U vergat wanneer de eerste keer was dat u geld van hem ontving of over welke periode hij u geld zou hebben opgestuurd. Evenmin kan u aangeven hoe lang u hem al kende of hoe lang vooraleer u het land verliet hij u geld zou toestoppen (CGVS p.10). Dat u zich in een benarde financiële situatie bevond maar op geen enkele manier zou kunnen schetsen sinds wanneer u hulp ontving van uw vriend brengt opnieuw schade toe aan de geloofwaardigheid van de situatie waarin u zich voor uw vertrek uit het land zou hebben bevonden.”

Aangezien verzoekster aanvoert dat ze in moeilijke omstandigheden overleefde in Gambia, is het totaal niet aannemelijk dat ze de kennismaking en relatie met M. niet kan situeren in de tijd. Dit klemt des te meer omdat ze aanvoert dat M. de vader is van haar kind en haar financieel hielp zodat diens aanwezigheid in haar leven bijgevolg zeer ingrijpend was en bijgevolg geacht wordt in haar geheugen te zijn gegrift.

2.2.7. Verzoekster voert niet-gestaafde beweringen aan inzake M. (gescheiden, enkel M. neemt contact op, ze mag niet naar Nederland gaan,...) die in strijd zijn met de figuur van M. zoals kan worden verwacht van een persoon waarover verzoekster aanvoert dat hij de vader is van haar kind en die haar gedurende lange tijd financieel steunde.

Dit verweer is bijgevolg niet nuttig ter weerlegging van de pertinente motivering die door de Raad wordt bijgetreden en luidt als volgt:

“Daarnaast is ook de manier waarop u het land verlaten zou hebben en zowel in Senegal als in België zou hebben verbleven ongeloofwaardig te noemen, wat leidt tot de conclusie dat u geen zicht biedt op uw werkelijke situatie vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaart op geen enkel moment voor u naar België reisde met M. besproken te hebben dat u plannen had in die richting. U situeert de bedreigingen die u kende vanwege uw familie over een langere periode, M. zou op de hoogte zijn geweest van de problemen die u met hen kende (CGVS p.13). Het is in deze dan ook uiterst merkwaardig dat u een vertrek uit Gambia op geen enkel moment zou besproken hebben met M. en hem zelfs niet te hebben ingelicht dat u het land verlaten had. U verklaart namelijk dat u hem zelfs niet vertelde dat u zich in Senegal bevond (CGVS p.13). Dit terwijl uw situatie in Senegal volgens uw verklaringen ook verre van rooskleurig was. U verklaart namelijk er niemand te hebben gekend, er geen vast adres te hebben gehad en er zich in een moeilijke situatie te hebben bevonden (CGVS p.13 en p.15). Ook eens in België zou u op straat zijn beland maar ook in die situatie geen hulp hebben gezocht bij M., uw partner en vader van uw kind, een man met Nederlandse nationaliteit die in Nederland woont. U zou meer dan een half jaar in België op straat hebben geleefd vooraleer ook maar enige hulp te hebben verkregen of terug in contact te treden met M.. Dit alles terwijl u al zes jaar lang een relatie met deze M. zou hebben, hij u daarbij minstens jaarlijks in Gambia bezocht en u al geruime tijd financieel ondersteunde. Dat u in dergelijke omstandigheden niet meer hulp bij uw vriend zou hebben gezocht of verkregen is uiterst merkwaardig te noemen en schaadt fundamenteel de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u zich bevond en de manier waarop u naar België zou zijn gereisd. U geeft aan dat u niet in de mogelijkheid was enige hulp te verkrijgen omdat u zelf niet in staat was M. te contacteren. U verklaart dat u hem niet kon bellen en dat hij steeds degene was die u belde, bovendien had u vaak langere periodes geen contact omdat hij het te druk had met zijn werk (CGVS p.11 en p.13). Vooreerst valt moeilijk aan te nemen dat u na een relatie van zes jaar geen enkele mogelijkheid had om zelf met hem in contact te treden. Ook het feit dat u uw tas met daarin de contactgegevens van M. zou verloren hebben is, gezien de situatie waarin u zich zou bevonden hebben, allerminst voldoende reden om geen enkel ander initiatief te nemen om M. te contacteren en zijn hulp in te roepen. Dit geldt des te meer aangezien M. wel degelijk actief blijkt op Facebook. Simpelweg op basis van zijn naam kon zijn account teruggevonden worden (zie Facebookpagina toegevoegd aan administratief dossier). Er kan dus niet aangenomen worden dat u geen mogelijkheden had om hem te bereiken en zijn hulp in te roepen, wat de omstandigheden waarin u zich voor uw verzoek om internationale bescherming zou bevonden hebben en bijgevolg uw algehele geloofwaardigheid verder ondermijnt.”

2.2.8. Inzake de voorgehouden vervolging motiveert de bestreden beslissing als volgt:

“Ook over de vervolging die u zou hebben ondergaan vanwege uw familie kunt u geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Vooreerst bent u niet eenduidig over wanneer deze problemen met uw familie hebben plaatsgevonden. Enerzijds verklaart u problemen met hen te hebben gekend toen u te weten kwam dat u niet de biologische dochter van uw tante was. Hierbij is het reeds meer dan opmerkelijk dat u niet weet in te schatten sinds wanneer u hiervan de op hoogte was. Aangezien dient te worden aangenomen dat dergelijk nieuws een grote impact op u heeft is het bevreemdend dat u op geen enkele manier kan inschatten hoe oud u op dat moment was (CGVS p.6).

Dat uw advocaat postfactum opmerkt dat u nog een kind was toen u dit vernam, neemt niet weg dat u niet in staat bent dit moment concreet te situeren. Verder situeert u de belangrijkste feiten binnen uw relaas spontaan in de periode dat u nog bij uw tante verbleef. Wanneer u wordt gevraagd een overzicht te geven van de gebeurtenissen die u er toe brachten het land te verlaten brengt u allereerst incidenten ter sprake die voorvielen toen u nog bij hen inwoonde (CGVS p.20). U verklaart dat zij u na uw vertrek nog lieten achtervolgen maar wanneer u naar het laatste incident wordt gevraagd verwijst u opnieuw naar gebeurtenissen van wanneer uw tante nog in leven was (CGVS p.21). Dit is dan weer in strijd uw verdere beweringen na het vertrek bij uw tante telefonisch door hen te zijn bedreigd, nog één van ontmoet te hebben en hem M. te hebben voorgesteld, bij uw familie te zijn geroepen om over uw relatie te spreken (CGVS p.9 en p.22) en tot slot omwille van die dreiging die van hen zou zijn uitgegaan het land te hebben verlaten. Deze verklaringen klemmen verder met het feit dat u verklaart na het huis van uw tante te hebben verlaten geen contact meer te hebben gehad met uw familie (CGVS p.8). Zodoende slaagt u er geenszins in duidelijkheid te verschaffen in de specifieke incidenten of elementen die u er toe noopten het land te verlaten of wanneer deze zijn voorgevallen. **Verder bestaat ook over de reden waarom u zou bedreigd worden door uw familie eenduidigheid.** U weet geen concrete aanleiding aan te duiden waarom uw familie het u in eerste instantie zo moeilijk maakte. U verklaart het niet te kunnen uitleggen maar dat zij u nooit graag hebben gehad, wat u zelf ook verbaasde (CGVS p.22). Het is niet geloofwaardig dat u zich het huis zou laten uitjagen en bedreigd zou weten zonder enig idee te hebben van de aanleiding van deze behandeling. Het is namelijk pas later dat u een relatie begon met M. en dit volgens uw verklaringen voor uw familie een bijkomende reden vormde om u te verwerpen. Bovendien schetst u dit verloop tijdens uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken nogmaals anders. Daar noemt u namelijk uw relatie met M. als de reden voor uw familie om u uit het compound te verjagen (vragenlijst CGVS vraag 5). Daarmee opnieuw de chronologie van uw relaas en de relatie met uw familie verschillend weergevend. **U legt bijgevolg zodanig afwijkende en onduidelijke verklaringen af met betrekking tot de aanleiding en de chronologie van uw problemen dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht.**"

Verzoekster herneemt wederom haar verklaringen inzake familieslavernij, het overlijden van haar tante en de relatie met M.. De herhaling en vergoelijking van haar verklaringen is niet dienstig ter weerlegging voor de hoeveelheid aan vaststellingen inzake de incoherentie van haar verklaringen omtrent de aangevoerde feiten en chronologie. De Raad treedt de voormelde motivering bij.

2.2.9. Verzoekster voert een vrees voor besnijdenis aan in hoofde van haar dochter. De beslissing stelt dienaangaande:

"Waar u daarnaast een vrees voor de besnijdenis van uw dochter aanhaalt als motief voor uw verzoek om internationale bescherming kan ook dit niet worden aangenomen. U slaagt er geenszins in deze vrees in hoofde van uw dochter te concretiseren. U verklaart te vrezen dat de mensen haar zullen besnijden, zonder daarbij aan te geven wie specifiek op een besnijdenis zou aandringen (CGVS p.23). U voegt daarbij toe dat een besnijdenis op aandringen van de familie gebeurt. Uit het voorgaande blijkt echter dat u geen duidelijkheid biedt op uw familiale omstandigheden noch aan uw situatie voor uw vertrek uit uw land van herkomst. **Dit brengt met zich mee dat u er niet in slaagt enige concrete elementen aan te brengen om welke reden u vreest dat uw dochter besneden zou worden. Een verwijzing naar de algemene situatie in het land is niet afdoende om de geloofwaardigheid van een vrees voor besnijdenis van uw dochter aan te tonen.** Elke vrees voor vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond. Hierbij blijft u ruimschoots in gebreke. Waar u verwijst naar het feit dat u zelf besneden bent en zo goed als alle meisjes in Gambia worden besneden (CGVS p.23) volstaat dit niet om aan te tonen dat dit risico specifiek in hoofde van uw dochter zou gelden en dat u niet in staat zou zijn haar voor een besnijdenis te behoeden. Dit geldt des te meer aangezien u niet met zekerheid weet te zeggen of uw familie op de hoogte is dat u bevallen bent van een dochter (CGVS p.23). Daaruit blijkt des te meer dat een besnijdenis van uw dochter nog niet ter sprake kwam. Hoewel uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal (EASO – Country of origin report, The Gambia, country focus – december 2017) blijkt dat de algemene prevalentiegraad van besnijdenis in Gambia 75% bedraagt, zou dit echter bij de Wolof, de etnie waartoe u en uw tante behoren (CGVS p.4), slechts 12,4% bedragen. Daarenboven werd in 2015 een wet opgesteld die besnijdenis tracht te bannen. Hoewel er moeilijkheden zijn om de praktijk daadwerkelijk uit te roeien is er reeds sprake van twee rechtszaken aangespannen met betrekking tot besnijdenis. **Hieruit dient dan ook geconcludeerd dat binnen de etnie van uw tante besnijdenis minder aanwezig is en er mogelijkheden zijn om zich tegen een besnijdenis te verzetten. Dit versterkt de conclusie dat u deze vrees voor besnijdenis individueel dient aan te tonen vooraleer uw dochter op basis hiervan internationale bescherming kan genieten, wat u in casu nalaat.**"

Aan verzoekster werd ter zitting gevraagd, overeenkomstig artikel 14 PR RvV, tot welke etnie ze behoort waarop ze stelde Wolof te zijn (haar moeder is Wolof, haar vader Mandinka).

Verzoekster weerlegt de motivering bijgevolg niet dienstig door te verwijzen naar haar eigen besnijdenis en in het verzoekschrift te stellen dat ze haar etnie niet kent. Verzoekster, die tegen besnijdenis is en ter zitting verklaart te behoren tot de Wolof, slaagt er bijgevolg niet in om de terechte motivering op nuttige wijze te weerleggen.

2.2.10. Gelet op de voorgaande vaststellingen slaagt verzoekster er niet in om een duidelijk beeld te geven over haar werkelijke situatie en leefomstandigheden. Bovenop de vaststelling dat ze niet concreet aantoont hoe dit tot een vrees voor vervolging kan leiden is de loutere bewering dat ze een alleenstaande moeder is met een buitenhuwelijks kind niet afdoende om tot een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging te leiden.

2.2.11. Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient niet onderzocht te worden of verzoekster behoort tot een sociale groep.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.12. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoekster brengt geen element bij waaruit blijkt dat zij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS